

НА ТІЙ ДАЛЕКІЙ, НА АФГАНСЬКІЙ...

12 грудня 1979 р. Політбюро Центрального комітету Комуністичної Партії Радянського Союзу прийняло рішення про введення радянських військ в Афганістан, де вже третій рік йшла громадянська війна. 25 грудня того ж року (коли Захід був зайнятий своїми різдвяними святами), війська перейшли афганський кордон, і одразу в Союз стали прибувати сталеві домовини із останками радянських солдатів. Не обминули вони і Острожчину.

Загибель в Афганістані уродженця с. Українка Острозького району Клімака Віктора, його похорони в рідному селі і рукописна ли-

тора). Один хтось залишив на могилі її сина, другий – у дворі дому», – повідомляється в публікації «Розсекречені архіви КДБ: що в Україні ду-

Головна обмотка

25 вересня 1980 р. вихід с. Українка Острозького району

Звернувшись в райвідділення КДБ запитав чи у Шевцова Г., 14 лет, ученика місцевої восьмикласової школи, отхотворення хвалебного зразка характеру, написанного от руки на листе на українсько-мій тетраді в обкладинці "Син". Подивившись око местному жителю Клімаку В.Г., 1959 года рождения, сержанту Советской Армии, погибшему в Афганистане в феврале с.г. и похороненному в указанном селе. В отхотворенке указывается следующее: мать погибшего – Климак Е.А. (1936 года рождения, беспартийная, заступила детским садом), а также указывается под обозначением целесообразности нахождения обмотки войны в Афганистане.

В ходе предварительной проверки установлено, что текст этого стихотворения был вложен в письмо, поступившее в адрес Климак Е.А. в конце марта с.г. по местной почте от неизвестного лица. В последствии его узнала сестра Климак Е.А. – Грогаль А.А., 1932 года рождения, беспартийная, домохозяйка, у отца которой – Грогаль В., учеником 6 класса, его переписал Шевцов Г.

С Климак Е.А. и Грогаль А.А. проведены беседы предупредительного характера.

Приняты меры к выявлению и изъятию первоначального текста указанного стихотворения, установлению его автора, а также недопущению распространения провокационных слухов по поводу событий в Афганистане.

Проводимые УКДБ мероприятия Комитетом государственной безопасности республики будут взяты на контроль.

Одному КД Украины доложено.

стівка з віршами, що з'явилася з цього приводу, стали предметом уваги і оперативної розробки місцевих спецслужб.

Наводимо нижче текст вірша-листівки, про який йде мова в цьому документі. Незважаючи на всі зусилля, на автора вірша оперативники так і не вийшли. Вже в роки Незалежності України мати полеглого в Афганістані воїна Катерина Климак повідомила, що вірш написав місцевий житель, її родич із сусіднього села Іван Мілевський. Вірш прочитали на

*Віддано мамі сина
з "далекі" родини
Тяжко було зрозуміти
Свою відповідальність
Мертвий, але живий
Діти надією дожда
Що ти будеш робити
Тепло і любов
В провітреному домі
В теплій і сонячній
Будиночку обійма
Ві віршику обійма*

похоронах Віктора і віддали його матері, а вже потім його читали учні в школі. Коли до Катерини Климак приїхали оперативники, вона їм пояснила, що автор вірша їй невідомий. Сторінки з написаними від руки поетичними рядками вона в ті дні надійно сховала. «В КДБ не знали, що в березні того ж року Катерина знайшла ще два вірші подібного змісту (але тепер дійсно невідомого ав-

мали про війну в Афганістані» (поміщено 25 лютого 2019 р. на сайті «Україна кримінальна»), за матеріалами якої підготовлено сьогоднішній випуск нашого календаря.

Ждала мати сина
З армії додому.
Готовила зустріч
Своєму дорогому.

Ждала, виглядала,
Всю надію мала,
Що через годочок,
Вернеться синочок.

А привезли сина
В сталевій домовині.
Було сина вбито
В далекій країні.

Не обнімеш сина,
Важка домовина.
Вигляда, «мов сонце»,
В склямеє віконце.

Я думку гадаю,
І не можу знати,
Нащо на чужину,
Синів посилати?

Що тобі сказати,
Рідненькая мати?
За що йдуть вмирати
Радянські солдати?

Ой вам би, солдати,
Та й поле орати
Ой, вам би, синочки,
Дівчат цілувати.

Не хочу я землі чужої,
Любої – чорної, святої.
Я хочу, щоб цвіли сади,
Щоб мертві всі живими встали,
І не потрібні нам гроби –
Із нержавіючої сталі.